

تأثیر اشعه فرا بنفش بر سرعت تجزیه و حذف آفتکش‌های متاسیستوکس و فنیتروتیون از محصول پسته

آرزو پژمان^۱، سهراب ایمانی^{۲*}، هادی استوان^۳، شهرام حسامی^۴

- ۱- دانشجوی دکتری حشره‌شناسی، گروه حشره‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات فارس، شیراز، گروه حشره‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز
- ۲- استادیار، گروه حشره‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران..
- ۳- استاد، گروه حشره‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز.
- ۴- استادیار، گروه حشره‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز.

چکیده

پسته یکی از مهمترین محصولات کشاورزی کشور است که حدود ۸۱ درصد از درآمد های غیر نفتی کشور به آن اختصاص دارد. در این تحقیق تجزیه دو آفتکش متاسیستوکس و فنیتروتیون، به وسیله اشعه ماورای بنفش مورد بررسی قرار گرفت. این دو آفتکش به طور معمول با طیف وسیعی در باغات پسته کشور مورد استفاده قرار می‌گیرند. یکی از عمده ترین وظایف کشاورزی و گیاهپزشکی، تولید محصولاتی ایمن است، که میزان باقیمانده آفتکشها در آنها کمتر از سطح MRL باشد. هدف این تحقیق بررسی تأثیر تشعشعات UV به همراه عامل فتوکاتالستی دی اکسید تیتانیوم و پراکسید هیدروژن بر تجزیه این دو سم در محصول پسته بود. تعیین باقیمانده موجود در نمونه‌ها با روش استخراج LLE و اندازه گیری با دستگاه GC-MS انجام شد. زمانهای آزمایش ۳۰، ۶۰، ۱۲۰ و ۳۰۰ دقیقه در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد بیشترین درصد تجزیه آفتکشها مربوط به سم متاسیستوکس و تحت تأثیر UV/H_2O_2 و به میزان ۳۸/۵٪ بود. زمان بهینه در کلیه آزمایشات ۳۰۰ دقیقه تعیین شد. اشعه UV به تنهایی در زمان ۳۰۰ دقیقه روی سموم متاسیستوکس و فنیتروتیون در محصول پسته باعث کاهش سم به ترتیب به میزان ۲/۲۴ و ۱۷/۱٪ شد. آزمایشات نشان داد که تجزیه سموم مورد مطالعه با استفاده از تابش اشعه ماورای بنفش امکان پذیر است و اثر مخرب UV در ساختارهای مواد شیمیایی در آزمایشات اثبات شد. بنابراین تشعشعات UV در یک دوز مشخص قادر به برطرف نمودن باقی مانده سموم از پسته می‌باشد. تلفیق عوامل UV، پراکسید هیدروژن و دی اکسید تیتانیوم به نحو موثرتری قادر به زدودن آلودگی از محصولات کشاورزی می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: پسته، سم، آفت کش، متاسیستوکس و فنیتروتیون

* نویسنده رابط، پست الکترونیکی: imanisohrab@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۹۹/۱۱/۱۸ - تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۳/۲۰

مقدمه

امروزه امنیت غذایی یکی از مهم‌ترین مسائل زندگی بشری است. به موازات این موضوع سلامت غذا نیز مورد توجه مصرف‌کنندگان محصولات کشاورزی قرار گرفته است. از طرفی تامین غذا برای ساکنان گرسنه زمین بیش از پیش ضروری به نظر می‌رسد. مزرعه داران در تمام دنیا برای مبارزه با عوامل زنده کاهش دهنده تولید، ناچارند از انواع آفت‌کش‌ها استفاده نمایند، ولی این سموم نه تنها روی محصولات باقی می‌مانند، بلکه به داخل میوه و سبزیها و حتی دانه های غلات نفوذ می‌کنند. شستن میوه یا پوست گرفتن آن می‌تواند در کاهش آلودگی های سطحی آفت‌کش‌ها موثر باشد، ولی زودودن اثرات سمی آن‌ها از بافت‌های درونی میوه تقریباً غیر ممکن است. به نحوی که اغلب محصولات کشاورزی که در معرض آفت‌کش‌ها قرار گرفته‌اند و در مدت زمان کوتاهی بعد از سم‌پاشی به بازار مصرف ارائه می‌شوند، حاوی مقادیری از آفت‌کش‌ها می‌باشند. استفاده بیش از حد آفت‌کش‌ها در تولید محصولات کشاورزی باعث بروز پدیده ای به نام بقایای سموم می‌گردد که این پدیده یک عامل خطر جدی برای سلامتی انسان و آلودگی محیط زیست مطرح می‌گردد که دارای غلظت زیادی از انواع آفت‌کش‌ها می‌باشد. (Hasanzadeh *et al.*, 2008).

زارعین و باغداران به علت عدم آموزش صحیح معمولی ترین روش را برای محافظت از محصولات خود در مقابل آفات و بیماریها استفاده می‌کنند که همان برنامه تقویمی برای سم‌پاشی می‌باشد. به این ترتیب همیشه پوششی از سم در سطح گیاه وجود دارد و به همین علت در اغلب موارد برای حفظ لایه سم در سطح گیاه به چندین بار سم‌پاشی در یک فصل رشد اقدام می‌کنند. غافل از اینکه مصرف مواد آفتکش اثرات خطرناک و مضر روی محیط و مصرف‌کننده خواهد داشت. (Mosafa, 2002).

یکی از مسائلی که با مصرف بی‌رویه آفتکش‌ها برای تمام افراد جامعه ممکن است به وجود آید، مسمومیت‌های مزمن است. این نوع مسمومیت در اثر مصرف متوالی مقادیر کم و یا جزئی باقیمانده آفتکش‌ها در محصولات کشاورزی در مدت زمان طولانی در افراد ایجاد می‌شود. آثار این گونه مسمومیت‌ها به کندی و پس از گذشت زمان نسبتاً طولانی ظاهر می‌شود از مسمومیت حاد با اهمیت تر است. مسمومیت مزمن ممکن است مدت‌های طولانی مخفی بماند در حالی که خود شخص و یا سایر افراد از وقوع آن بی‌اطلاع باشند (Hatami, 1997).

از آن‌جا که بخشی از تحقیقات گیاهپزشکی در ارتباط با آفت‌کش‌ها و اثر باقیمانده آن‌ها در چرخه حیات به ویژه در زنجیره غذایی می‌باشد و یکی از وظایف مهم گیاهپزشکی، کاهش باقیمانده آفت‌کش‌ها و اثرهای جانبی آن‌هاست لذا باید بر آن شد که بخشی از تحقیقات را به سوی بررسی این موضوع سوق داد.

از **طرفی** پسته از ادوار باستان در زندگی ایرانیان حائز اهمیت فراوان بوده است. برای مبارزه با آفات پسته در اکثر نقاط کشور، از مبارزه شیمیایی استفاده می‌شود. حشره کشتهای متاسیستوکس (اکسی دیمتون متیل) و فنیتروتیون به دلیل وسیع الطیف بودنشان در کنترل آفات پسته کاربرد دارند، و جهت کنترل آفات مختلف در باغات پسته ایران و کرمان استفاده می‌شوند.

در سال‌های اخیر استفاده از روشهای اکسیداسیون پیشرفته برای حذف سموم، بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. سم‌زدایی به‌طور کلی از طریق واکنش‌های متابولیک در بدن موجودات زنده انجام می‌شود که عمدتاً شامل فرآیندهای هیدرولیز و اکسیداسیون می‌باشد صورت می‌گیرد که در این بین واکنش‌های اکسیداسیون از پیچیدگی‌های بیشتری برخوردار می‌باشد. در میان واکنش‌های سم‌زدایی امکان کاربرد عملی روش‌های احیا روی محصولات به‌دلیل امکان تخمیر شدید محصولات بسیار کم است. لذا واکنش‌های سم‌زدایی از نوع اکسیداسیونی عملاً کاربردی‌تر می‌باشد. در این

رابطه علاوه بر واکنش‌های آنزیمی برخی عوامل اکسید کننده نظیر ازن، آب اکسیژنه و تشعشعات UV که از عوامل قوی اکسیداسیونی می باشند قادر به تولید رادیکال‌های اکسیدکننده هیدروکسیلی هستند لذا قادرند در تماس با مواد شیمیایی خصوصاً فلزات به شدت آن‌ها را اکسید کنند و ماهیت آن‌ها را تغییر دهند. با توجه به این داده‌ها در این تحقیق سعی بر این می‌باشد تا با تاثیر این عوامل به طور مجزا و تلفیقی بر روی محصول آلوده به آفت‌کش اثرات سم زدایی آن‌ها را ارزیابی نماییم هم‌چنین در مراحل بعد از اثردهی این عوامل، تغییر روی بافت، شکل و طعم و کیفیت میوه مورد آزمایش بررسی می‌شود تا امکان عملیاتی شدن آن مشخص گردد.

براساس مطالعات فدایی و همکاران (۲۰۱۲) کاهش سمیت آفت‌کش‌های ارگانوفسفره در آب تحت تاثیر uv/H_2O_2 و نقش یون‌های سولفات و بی‌کربنات بررسی شد. در این بررسی تاثیر پارامترهای موثری چون PH، غلظت نمک (salt concentration)، نوع آب، غلظت H_2O_2 و غلظت اولیه آفت‌کش بررسی شدند. در این آزمایش بی‌کربنات سدیم قدرتمندتر از سولفات سدیم از نظر بازدارندگی بود. بیش‌ترین کاهش سمیت در پروسه UV/H_2O_2 برای مالاتیون در محیط قلیایی و برای دیازینون در شرایط اسیدی بود.

براساس مطالعات کرمانی و همکارانش (۱۳۹۷) کارایی فرایند اکسیداسیون فتوشیمیایی بر پایه پراکسید هیدروژن در حذف سم پاراکوات از محیط‌های آبی بررسی شد. در این مطالعه متغیرها شامل غلظت اولیه، سم، زمان تماس، PH، غلظت H_2O_2 بر روی حذف پاراکوات در مقیاس آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گرفت و نهایتاً غلظت پاراکوات باقیمانده با دستگاه HPLC اندازه‌گیری شد. در این مطالعه بازده بهینه حذف پاراکوات توسط فرایند UV/HP در غلظت ۳۳ میلی مولار، پراکسید هیدروژن، PH-۵ و غلظت اولیه ۲۵ میلی گرم پاراکوات در زمان ۱۲۰ دقیقه ۸۷/۷۵ درصد به دست آمد. (Kermani et al. 2018)

بر اساس مطالعات سانتیاگو^۱ و همکاران (۲۰۱۵)، سم زدایی آب‌های آلوده به قارچ کش متداول ایمازول توسط برخی از پروسه‌های اکسیداسیون پیشرفته نظیر فتوکاتالیز با TiO_2 و TiO_2 فعال شده باکربن - پروسه‌های فتوفتونی و فتونی بررسی شد و نتایج نشان داد از میان این فرایندها پروسه‌های فتونی کارایی بالاتری نشان داده است. بر اساس مطالعات اشرف الاسلام^۲ و همکاران (۲۰۱۸)، تجزیه اکسیداسیون فتوکاتالیستی فنیتروتیون در آب با استفاده از TiO_2 و تحت تابش خورشیدی بررسی شد. این تحقیق نشان داد که فنیتروتیون در طی ده دقیقه تحت شرایط بهینه کاملاً تخریب می‌شود. تاثیرات مختلف شرایطی همچون، زمان تابش، شدت نور، PH، دما و مقدار TiO_2 در تخریب فنیتروتیون بررسی شدند. بنابراین قرار دادن پسماندهای آب حاوی فنیتروتیون تحت شرایط فتوکاتالیستی ممکن است یک تکنیک خوب با استفاده از تشعشعات خورشیدی باشد.

در واقع تا کنون در ایران تحقیقی مبنی بر کاربرد عوامل اکسید کننده در حذف باقیمانده سموم از پسته انجام نگرفته است. حذف باقیمانده آفت‌کش‌ها از محصولات کشاورزی با عناوین مختلف: Degradation, Detoxification, و Removal آورده شده است. در واقع هدف ما در این پژوهش پاسخ به برخی سوالات است: آیا قبل از مصرف محصول امکان سم زدایی سریع آن وجود دارد؟ کدام یک از عوامل ذکر شده (اشعه فرابنفش، پراکسید هیدروژن و دی اکسید تیتانیوم بدون داشتن اثرات منفی کارایی بیشتری در سم زدایی دارد؟ آیا تاثیر این عوامل بصورت تلفیقی موثرتر است یا کاربرد آنها به صورت مجزا؟ تلفیق کدامیک از این عوامل کارایی سم زدایی را در کوتاه مدت افزایش می‌دهد؟ از اکسید کننده‌هایی

¹ Santiago

² Ashrafal Islam Molla.

نظیر UV و آب اکسیژنه به چه میزانی می توان جهت سم زدایی استفاده نمود؟(به نحوی که اثر نامطلوب بجا نگذارد). از تشعشعات UV با چه دوزی جهت سم زدایی می توان استفاده نمود؟(به نحوی که اثرات نامطلوب بر بافت میوه بجا نگذارد).

در این تحقیق ضمن انجام آزمایشات اصلی مربوط به سم زدایی آفتکشها با استفاده از عوامل اکسیداسیونی، در مرحله دوم بقایای سموم مورد مطالعه در محصول استخراج و نهایتا پس از تزریق به دستگاه GC-MS میزان باقیمانده سم در آنها اندازه گیری و با نمونه شاهد مقایسه شد.

مواد و روشها

مواد شیمیایی مورد استفاده :

فینروتیون با فرمولاسیون EC/۵۰ تهیه شده از شرکت کاوش کیمیا کرمان.
متاسیستوکس (اکسی دیمتون متیل) با فرمولاسیون EC ۲۵٪ تهیه شده از شرکت کاوش آریا شیمی
استون برای ضد عفونی ظروف: از شرکت Merck آلمان.
دی اکسید تیتانیوم: تهیه شده از شرکت مهرگان شیمی
اتیل استات از شرکت صنایع شیمیایی دکتر مجلی، ایران
پراکسید هیدروژن ۳۰٪ از شرکت بلواستار، چین
دستگاه GC-MS: مدل : HP1680

روش کار

برای انجام آزمایشات، یکمحفظه شیشه ای به شکل مکعب مستطیل با ابعاد ۴۸.۳۵.۳۵، که با فویل آلومینیومی پوشیده شده بود. (جهت جلوگیری از خروج تشعشعات مضر UV در هنگام استفاده از دستگاه) ساخته شد. روی در شیشه ای راکتور، ۴ لامپ UV با طول موج ۲۵۴ nm و قدرت ۱۲ وات به عنوان منبع تشعشع، به صورت موازی در کنار هم قرار گرفت.

۱- آزمایشات بررسی اثرات عوامل سم زدایی:

آغشته سازی

تیمار کردن (در معرض قرار دادن با عوامل سم زدایی)

اندازه گیری باقیمانده سم

از محصولات مورد مطالعه نمونه هایی جهت آزمایش سم زدایی تهیه شد بهترین حالت نمونه های سمپاشی نشده می باشد و به این منظور بطور تصادفی از نمونه ها جدا کرده و بقایای سموم مورد مطالعه در آنها اندازه گیری شد (نمونه شاهد در آزمایش منظور می گردد). نمونه های تهیه شده به غلظت های مشخصی از سم آغشته شد (روش اسپری کردن) پس از خشک شدن در دمای اتاق، نمونه ها جهت آزمایش در برابر عوامل سم زدایی شامل عوامل اکسید کننده آماده شدند.

اثر عامل جاذب TiO_2

عامل جاذب TiO_2 برای جذب سم با غلظت ۲۰۰ ppm در محیط آبی تهیه و محصولات با تکرار کافی داخل محیط آبی و تحت تاثیر تشعشعات uv قرار گرفت. مقدار سم روی محصول قبل از آغشته سازی اندازه گیری شد (نمونه شاهد نیز در آزمایش منظور می‌گردد). سپس با گذشت دوره‌های زمانی که نمونه تحت تاثیر uv قرار گرفت، مقدار سم در آن‌ها اندازه‌گیری شد.

اثر تشعشعات $UV+H_2O_2$: در آزمایشی دیگر اثر محلول H_2O_2 همراه با شدت معینی تشعشعات UV به محصولات سم پاشی شده در سه تکرار مورد بررسی قرار گرفت. همچنین در آزمایش دیگر امکان کاربرد TiO_2 و H_2O_2 و نیز تشعشعات UV به تنهایی نیز مورد ارزیابی قرار گرفت و تغییرات مقادیر باقی مانده در آن‌ها ارزیابی شد.

آزمایش تاثیر تشعشعات UV، uv/tiO_2 ، uv/H_2O_2 بر تجزیه سموم فنیتروئین و متاسیستوکس در پسته:

در این مرحله از آزمایشات محصول پسته با غلظت ۱۰۰ ppm از سموم مورد مطالعه آغشته سازی شد، و سپس در دمای اتاق (۲۷ درجه سانتیگراد) به مدت ۲۴ ساعت قرار گرفت تا خشک شود. این آزمایشات نیز با ۳ تکرار و با در نظر گرفتن نمونه کنترل انجام شدند. نمونه‌های مربوط به هر آفتکش پس از خشک شدن به چهار دسته تحت تاثیر uv، دسته تیمار با uv/tiO_2 ، دسته تیمار با uv/H_2O_2 و کنترل تقسیم شدند.

آزمایش تجزیه سم تحت تاثیر UV:

در این آزمایش نمونه‌ها پس از خشک شدن داخل راکتور با دو لامپ UV، و در زمان‌های تاثیر ۳۰، ۶۰، ۱۲۰ و ۳۰۰ دقیقه قرار گرفتند، و پس از آن استخراج باقیمانده سم انجام و عصاره حاصل به دستگاه تزریق شد.

آزمایش تجزیه سم تحت تاثیر UV/TiO_2

در این آزمایش پس از خشک شدن نمونه‌ها، سوسپانسیون TiO_2 با غلظت ۲۰۰ ppm تهیه و نمونه‌ها پس از قرار گرفتن در این محیط آبی، در زمان‌های تاثیر ۳۰، ۶۰، ۱۲۰ و ۳۰۰ دقیقه در راکتور قرار گرفتند. و پس از آن استخراج باقی‌مانده سم مانند آزمایشات قبلی انجام و عصاره حاصل به دستگاه تزریق شد.

آزمایش تجزیه سم تحت تاثیر UV/H_2O_2

در این آزمون نیز مانند مراحل قبل نمونه‌ها پس از آغشته سازی به سموم مورد مطالعه و خشک شدن در دمای اتاق، داخل پتریهای جداگانه که حاوی پراکسید هیدروژن ۳۰٪ و با غلظت ۵۰ میلی گرم بر لیتر بودند (HillaShemer, 2006). قرار گرفتند، و در زمانهای مورد مطالعه داخل راکتور و تحت تاثیر اشعه ماوراء بنفش قرار گرفتند. پس از آن استخراج باقی‌مانده سم انجام و پس از طی مراحل ذکر شده در مورد آزمایشات قبل، عصاره حاصل به دستگاه تزریق شد. در نهایت داده‌های حاصل از هر یک از نمونه‌ها با نمونه‌های کنترل مقایسه و تاثیر عوامل اکسیداسیونی فوق در تجزیه سموم مورد مطالعه در محصول پسته مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. (جدول شماره ۵ و ۴).

مرحله آخر آزمایشات

تزریق نمونه ها به دستگاه GC-MS و اندازه گیری باقیمانده سموم مورد مطالعه :

تنظیمات دستگاه GC-MS مورد استفاده در این تحقیق

برای اندازه گیری باقیمانده آفتکش ها، پس از تیمار کردن و استخراج آفتکش ها، عصاره حاصل به دستگاه با تنظیمات زیر، تزریق شد. هلیوم به عنوان گاز حامل با سرعت ۲۰ سانتی متر در ثانیه استفاده شد. برنامه دمای ستون GC شامل نگهداری ۲ دقیقه در دمای ۸۰ درجه سانتیگراد، افزایش دمای ۲۰ درجه سانتیگراد در دقیقه تا ۱۶۰ درجه سانتیگراد، ۱۰ درجه سانتیگراد در دقیقه تا رسیدن به ۲۱۰ درجه سانتیگراد و بالا بردن نهایی تا ۲۶۰ درجه انجام شد. دمای انژکتور نیز، در دمای ۲۰۰ درجه سانتیگراد تنظیم شده است. دمای آشکار ساز ثابت و ۱۶۰ درجه در نظر گرفته شد.

آنالیز داده ها : داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. آزمون دانکن برای تجزیه و تحلیل تفاوت بین تیمارها مختلف انجام شد.

استخراج باقیمانده سموم بر اساس روش LLE

مقدار ۲۰ گرم از نمونه خرد شده با حلال (اتیل استات) مخلوط و به مدت ۳۰ دقیقه روی شیکر با دور کم قرار گرفت محصول نهایی با صافی میکرولیتری جمع آوری و با کمک روتاری خشک شد. در صورت لزوم مقدار (۲۰۰-۱۰۰ میکرولیتر) حلال به عصاره خشک شده اضافه می گردید تا مقدار حلال برای تزریق به دستگاه مناسب باشد.

ارزیابی کارایی روش استخراج و روش اندازه گیری باقیمانده سموم: مقدار مشخصی از محصول (پسته) که قبلا سم پاشی نشده باشد (از میوه) تهیه کرده و دوزی از سم به آنها اضافه می گردد و غلظت آنها را در محصول به ۱۰ و ۱۰۰ ppm می رسانیم و پس از استخراج و اندازه گیری، کارایی روش را ارزیابی شد. (جدول شماره ۱ و ۲)

منحنی کالیبراسیون: به منظور تعیین حد تشخیص دستگاه GC-MS مورد استفاده و مناسب بودن آن ترسیم شد. برای تشکیل منحنی های کالیبراسیون از غلظت های استاندارد سموم مورد مطالعه به دستگاه تزریق شد و مساحت آنها را در منحنی کالیبراسیون بر روی محور y و غلظت ها را بر روی محور x قرار داده و منحنی های مزبور ترسیم شد. (شکل شماره ۱)

آزمون بازیافت (recovery test)

این آزمایش به منظور بررسی درصد بازیافت و میزان کارایی روش استخراج به کار گرفته شده انجام شد. این آزمون در دو سطح غلظت ۱۰ و ۱۰۰ ppm و با ۳ تکرار در نظر گرفته شد. برای انجام آزمایش ۵ گرم از نمونه سم پاشی نشده انتخاب و مقداری از سم مورد مطالعه (فنیترتوبون و متاسیتوکس) به آن اضافه شد تا غلظت نهایی آن در یکسری از نمونه ها به ۱۰۰ ppm و در سری دیگر ۱۰ ppm شد. بعد از تهیه غلظت ها نمونه ها با روشی که در آزمایشات بکار رفت (LLE) استخراج گردید و در نهایت به دستگاه GC-MS تزریق شد، تا مقدار سم در نمونه ها اندازه گیری شود. در نهایت مقدار اندازه گیری شده بر مقدار اضافه شده تقسیم شد تا درصد بازیافت بدست آید. (جدول شماره ۳)

نتایج

درصد تجزیه سم

طبق جدول تجزیه واریانس صفات مشخص گردید اثر سم، زمان و روش های مورد مطالعه همچنین اثر متقابل سم در زمان، اثر متقابل روش در زمان، اثر متقابل سم در روش و اثر متقابل سم در روش بر درصد کاهش سم در محصول پسته در سطح ۱٪ معنی دار شد (جدول ۴).

نتایج اثرات متقابل

اثر متقابل زمان مورد استفاده بر کاهش سموم متاسیستوکس و فنیتروتیون

با افزایش زمان اثرات سموم فنیتروتیون و متاسیستوکس در این آزمایش بر روی محصول پسته افزایش یافت. به طوری که با دو برابر شدن زمان از ۳۰ به ۶۰ دقیقه به ترتیب درصد آلودگی سم فنیتروتیون و متاسیستوکس معادل ۳۵/۳٪ و ۳۶٪ بیشتر بود (جدول ۴).

با ۴ برابر شدن زمان از ۳۰ به ۱۲۰ دقیقه به ترتیب درصد آلودگی سم فنیتروتیون و متاسیستوکس معادل ۶۵٪ و ۵۵/۷٪ بیشتر بود (جدول ۵). همچنین با ۱۰ برابر شدن زمان (از ۳۰ دقیقه به ۳۰۰ دقیقه) کاهش آلودگی سموم فنیتروتیون و متاسیستوکس معادل ۷۶/۱٪ و ۶۸/۸٪ بیشتر شد (جدول ۵).

اثر متقابل زمان و روش مورد استفاده

طبق نتایج مشخص گردید زمان، تاثیر معنی داری بر کاهش آلودگی سموم در محصول پسته داشت. همچنین روش های مورد استفاده نیز اثرات مثبت بر کاهش آلودگی نشان داد. نتایج مقایسه میانگین های اثرات متقابل زمان و روش مورد استفاده نشان داد بیشترین کاهش آلودگی با استفاده از روش $uv/h_2O_2 + 300$ دقیقه) معادل ۳۰/۲٪ بود (جدول ۶). کاهش آلودگی محصول پسته در روش های استفاده از uv ، uv/tio_2 و شاهد به ترتیب معادل ۲۰/۶، ۲۶/۵ و ۱۲/۳ درصد بود (جدول ۶).

همچنین، نتایج مقایسه میانگین ها به روش آزمون چند دامنه ای دانکن نشان داد بیشترین درصد کاهش سم بر روی محصول پسته از تیمار استفاده از uv/h_2O_2 به مدت ۳۰۰ دقیقه بر روی سم متاسیستوکس و به میزان ۳۸/۵ درصد مشاهده شد. همچنین کمترین تاثیر کاهش سم بر روی محصول پسته از تیمار شاهد (فنیتروتیون در زمان ۳۰ دقیقه) به میزان ۱/۱ درصد به دست آمد. استفاده از uv/h_2O_2 به مدت ۳۰۰ دقیقه بر روی سم متاسیستوکس نسبت به شاهد معادل ۹۷/۱٪ تاثیر کاهندگی بیشتر داشت. (جدول شماره ۷)

تاثیر عوامل اکسیداسیون (uv, tio_2, H_2O_2) به تنهایی بر کاهش درصد آلودگی سم فنیتروتیون بر روی محصول پسته:

طبق نتایج جدول تجزیه واریانس صفات مشخص گردید اثر زمانهای مورد مطالعه و روش مورد استفاده و اثر متقابل زمان در روش مورد مطالعه در سطح ۱٪ معنی دار شد (جدول ۸).

مقایسه میانگین ها نشان داد با افزایش زمان، درصد کاهش سم فنیتروتیون افزایش پیدا کرد به طوری که در زمان های ۳۰، ۶۰، ۱۲۰ و ۳۰۰ دقیقه نتایج درصد کاهش سم به ترتیب معادل ۱/۸، ۳/۹، ۹/۱ و ۱۳/۶ درصد بود (جدول ۹).

همچنین درصد مقدار سم فنیتروتیون بر روی محصول پسته بعد از استفاده از تیمارهای شاهد، uv ، tio_2 و h_2O_2 به ترتیب معادل ۵/۵، ۹/۵، ۵/۹ و ۷/۴ درصد بود (جدول ۹).

با توجه به جدول اثرات متقابل زمان در روشهای مورد استفاده مشخص گردید بیشترین درصد کاهش سم از تیمار (استفاده از روش UV + ۳۰۰ دقیقه) معادل ۱۷/۴ درصد و کمترین درصد کاهش از تیمار (شاهد + ۳۰ دقیقه) معادل ۱/۱ درصد بود (۱۰).

بحث

آزمایشات نشان داد که تجزیه سموم مورد مطالعه با استفاده از تابش اشعه ماوراء بنفش امکان پذیر است و اثر مخرب UV در ساختارهای مواد شیمیایی در آزمایشات اثبات شد. بنابراین، نتایج به دست آمده در مطالعات دیگر نیز با آنچه در اینجا یافت شده مطابقت دارد. این مطالعات با هدف بهینه سازی کاربرد UV و اپتیمایز کردن آن در تجزیه مواد شیمیایی انجام شده است به گونه ای که علاوه بر کاهش باقیمانده آفتکشها، از خطرات و سوختگی های احتمالی در محصول نیز جلوگیری شود و بر کیفیت محصول و بازاریابی آن اثر سوء نگذارد. بنابراین زمان ماکزیمم ۳۰۰ دقیقه در نظر گرفته شد.

همچنین نتایج پیش آزمایشات نشان داد که کاربرد ۴ لامپ ۱۲uv وات بطور همزمان باعث تغییر رنگ و ایجاد سوختگی در محصول می شود بنابراین آزمایشات اصلی با ۲ لامپ، ۱۲ وات ادامه پیدا کرد.

در ادامه آزمایشات، تاثیر هر یک از عوامل شامل UV، TiO_2 و H_2O_2 به تنهایی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد موثرترین عامل به تنهایی در تجزیه همه آفتکشهای مورد مطالعه اشعه UV است. دی اکسید تیتانیوم وقتی به تنهایی مورد بررسی قرار گرفت تفاوت چندانی با نمونه های کنترل نشان نداد. بنابراین می توان نتیجه گرفت این فتوکاتالیست فقط در معرض نور فرابنفش فعال می گردد. بنابراین کاربرد آن به تنهایی در تجزیه آفتکشها موثر نیست. کاربرد پراکسید هیدروژن به تنهایی درصد تجزیه بالاتری نسبت به دی اکسید تیتانیوم و شاهد داشت اما در سطحی پایین تر از UV قرار گرفت. بنابراین با نتایج به دست آمده از پیش آزمایشات، این تحقیق با زمانهای تاثیر ۱۲۰، ۶۰، ۳۰ و ۳۰۰ دقیقه و با استفاده از دو لامپ ۱۲ وات یو وی و با سه تیمار UV/TiO₂، UV/H₂O₂ و UV انجام شد.

همچنین آنالیز داده ها نشان داد با افزایش زمان تاثیر، تجزیه آفتکشها به طور موثری افزایش پیدا می کند. کاهش آلودگی در محصول پسته در زمان ۳۰۰ دقیقه نسبت به ۳۰ دقیقه (۱۰ برابر زمان بیشتر) معادل ۷۱/۵٪ بیشتر بود. زمان ۳۰۰ دقیقه موثرترین زمان در آزمایشات بود. آزمایش دو غلظت آفت کش ارگانوفسفره، کلرپیریفوس، که در معرض اثر حرارتی مایکروویو، مایکروویو + اشعه ماوراء بنفش و مایکروویو + پراکسید هیدروژن (H₂O₂) قرار گرفت نشان داد تجزیه کارآمد سموم دفع آفات، هنگامی که زمان قرار گرفتن در معرض تشعشعات و همچنین شدت آنها افزایش یافته است. صورت گرفته است که این نتایج با نتایج ما، مطابقت دارد [Barros FCF et al. 2013].

آنالیز نتایج حاصل از تجزیه آفتکش های متاسیستوکس و فنیتروتیون با UV، UV/H₂O₂ نشان داد متاسیستوکس نسبت به فنیتروتیون درصد تجزیه بالاتری دارد، کاهش درصد آلودگی در سم متاسیستوکس نسبت به فنیتروتیون بر روی محصول پسته معادل ۴۰/۹٪ بیشتر بود. با توجه به این واقعیت که UV پیوند دوگانه را در ترکیبات می شکند، می توان اینگونه نتایج را تفسیر کرد که آفتکش متاسیستوکس به دلیل اینکه دو بند دوگانه در ساختار مولکولی دارد نسبت به فنیتروتیون با یک بند دوگانه در ساختار مولکولی در برابر اشعه فرابنفش تخریب پذیرتر است. و در آزمایشات ما سم متاسیستوکس به علت داشتن دو بند دوگانه در ساختمان خود، نسبت به آفتکش فنیتروتیون درصد تجزیه بالاتری نشان دادند. به طور کلی به نظر می رسد از اشعه UV جهت تجزیه سموم دفع آفات که در ساختارشان پیوندهای دوتایی دارند به

خوبی استفاده می شود و این شامل بسیاری از سموم دفع آفات می شود. اما برای جلوگیری از بروز مشکلات مختلف، لازم است مطالعات بیشتری انجام شود.

همچنین نتایج نشان داد کاربرد $uv/h_2O_2, uv/tio_2, uv$ به ترتیب کمترین و بیشترین درصد تجزیه را نشان می دهند. بنابراین اگرچه اشعه فرابنفش به تنهایی یک عامل تجزیه موثر در تخریب آفتکشها محسوب میشود، ولی زمانی که با دی اکسید تیتانیوم و پراکسید هیدروژن ترکیب می شود به طور قابل توجهی تخریب آفتکشها افزایش می یابد. دی اکسید تیتانیوم به عنوان یک کاتالیزور در محیط آزمایش برای سرعت بخشیدن به واکنش های تخریب شیمیایی استفاده شد. علاوه بر کاهش زمان، دی اکسید تیتانیوم باعث افزایش درصد تجزیه شیمیایی می شود. بنابراین، می توان اظهار داشت که به طور مؤثری در افزایش راندمان نقش دارد. منابع نیز این نکته را تایید می کنند که کاربرد tio_2 کارایی uv را افزایش می دهد. آزمایشات دیگر نشان داده که حذف علف کش متداول لنورون با فرآیند فوتوکاتالیستی (تابش اشعه ماوراء بنفش با حضور TiO_2) به طور قابل توجهی از تخریب توسط هر یک از عوامل، یعنی اشعه ماوراء بنفش در غیاب (TiO_2) و یا جذب فیزیکی توسط TiO_2 ، کارآمدتر است (Laoufi NA, Bentahar¹ F. 2014). همچنین نتایج پژوهش های دیگران افزایش تجزیه آفتکشها توسط اشعه فرابنفش در حضور دی اکسید تیتانیوم را تایید میکند. از دو راکتور برای آزمایش کارایی تابش اشعه ماوراء بنفش و TiO_2 برای تجزیه نوری تجزیه و تحلیل کلریفیوس استفاده شد و بازده تخریب ۸۰٪ و ۸۹.۱۷٪ برای این راکتورها گزارش شده است. (Schulman I, Throop D.² 2013).

استفاده از چند فوتوکاتالیست برای تجزیه ترکیبات مضر، بررسی شده است. ZnS, CdS و کربن فعال. با این حال، مطالعات مربوط به TiO_2 به دلیل کم هزینه بودن، طبیعت پایدار و فعالیت فوتوکاتالیستی زیاد در هنگام قرار گرفتن در معرض اشعه ماوراء بنفش گسترده تر بوده [Barros FCF³ et al. 2013]. در مجموع، بررسی نتایج مطالعات دیگران و مطالعه حاضر، نشان داد که فرآیند اکسیداسیون پیشرفته با استفاده از اشعه ماوراء بنفش در حضور دی اکسید تیتانیوم و یا عدم حضور آن، پتانسیل حذف سموم ما را از کاغذ صافی و میوه های پسته دارد و با استفاده از TiO_2 به عنوان فوتوکاتالیست، راندمان بالاتر به دست آمد. [Schulman I, Throop D.⁴ 2013, Laoufi NA, Bentahar F.⁵ 2014].

بررسی و آنالیز نتایج حاصل از آزمایشات ما نشان داد، تلفیق عوامل UV، پراکسید هیدروژن به نحو موثرتری قادر به زدودن آلودگی از محصول می باشد.

کاربرد پراکسید هیدروژن همراه با تشعشعات uv بخش دیگری از مطالعات ما بود، که به منظور بررسی افزایش کارایی سم زدایی انجام شد. کاربرد توام پراکسید هیدروژن و uv به صورت آزمون جداگانه و همانند سایر آزمایشات انجام گردید، و نتایج نشان داد اثر این ترکیب بر تجزیه سموم موثر می باشد. نتایج مقایسه میانگین ها به روش آزمون چند دامنه ای دانکن نشان داد بیشترین درصد کاهش سم بر روی محصول پسته از تیمار استفاده از uv/h_2O_2 به مدت ۳۰۰ دقیقه بر روی سم متاسیستوکس به میزان ۳۸/۵ درصد بوده. استفاده از uv/h_2O_2 به مدت ۳۰۰ دقیقه بر روی سم متاسیستوکس نسبت به شاهد معادل ۹۷/۱٪ تاثیر کاهندگی بیشتر داشت. به نظر می رسد قرار گرفتن پراکسید هیدروژن در محیط واکنش منجر به آزاد شدن تعداد زیادی رادیکال اکسیژن گردیده، که این رادیکالها در شکستن پیوندها فعال می باشند. و کاربرد آنها تخریب شدیدی را در نمونه ها نشان می دهد. بنابراین باید با احتیاط استفاده شوند. (HillaShemer⁶ 2006). در آزمایش ما،

¹ Laoufi NA, Bentahar

² Schulman I, Throop

³ .. Barros FCF

⁴ Schulman I, Throop

⁵ Laoufi NA, Bentahar F

⁶ HillaShemer

استفاده از روش uv/h_2O_2 نسبت به روش‌های uv/tio_2 ، uv و شاهد به ترتیب معادل $1/11/1$ ، $4/24/2$ و $2/57/2$ درصد بیشتر منجر به کاهش آلودگی در محصول پسته شد.

آزمایشات تکمیلی نشان داد به کار بردن شدت مشخصی از اشعه ماورای بنفش جهت تجزیه آفتکش ها در محصول پسته تاثیری بر ارزش تغذیه ای و بازارپسندی آن ندارد، لذا این امر نیازمند مطالعات بیشتری است.

بنابراین تشعشعات UV در یک دوز مشخص قادر به برطرف نمودن باقیمانده سموم از پسته می‌باشد. واکسیدکننده‌هایی نظیر پراکسید هیدروژن قادر به کاهش باقیمانده سموم از محصولات کشاورزی می‌باشد. ظاهراً، کارایی تخریب آفت کش ها توسط عوامل مختلفی از قبیل نوع راکتور، قدرت منبع نور (شدت UV)، زمان قرار گرفتن در معرض عوامل اکسیدکننده و غلظت فوتوکاتالیست تأثیر می‌گذارد. بنابراین، برای بهینه سازی این شرایط برای تخریب کارآمدتر سموم دفع آفات از این محصول با ارزش اقتصادی، مطالعات بیشتری لازم است.

Referance

- Barros FCF, Barros AL, Silva MAA, do Nascimento RF [2013]** Use of m-Assisted oxidation for removal of the pesticide chlorpyrifos from aqueous media. *International Journal of Civil & Environmental Engineering*, 13: 16–27.
- Fadaei, A.M., Dehghani, M.H., Mahvi, A.H., Nasser, S., Rastkari, N and Shayeghi, M.** Degradation of Organophosphorus Pesticides in Water during UV/H₂O₂ Treatment: Role of Sulphate and Bicarbonate Ions. *Journal of Chemistry*, 2012, 9(4), 2015-2022.
- Hasanzadeh, N., Bahramifar, N and Esmaceli, A. 2008.** Survey of pesticide residues in food (fruits and vegetables) as a serious risk factor for consumer health, 18th National Congress of Food Industry Sciences, Mashhad, Khorasan Razavi Food Science and Industry Research Institute.
- Hatami, B. 1997.** Pesticides and pest management. Mashhad University Jihad Publications, 32 p.
- HillaShemer, Karl G. Linden. (2006).** Degradation and by-product formation of diazinon in water during UV and UV/H₂O₂ treatment. *Journal of Hazardous Materials*. Volume 136, Issue 3, Pages 553-559.
- Kermani, M., Asadzadeh, S.N., Farzadkia, M and Gholami, M.** Investigation of the efficiency of photochemical oxidation process based on hydrogen peroxide (UV / HP) in removing paraquat toxin from aqueous media. *North Khorasan Journal of Medical Sciences*, 2018, Volume 10, Number 1.
- Laoufi NA, Bentahar F (2014)** Pesticide removal from water suspension by UV/TiO₂ process: a parametric study. *Desalination and Water Treatment*, 52: 1947–1955.
- Md. Ashraful Islam Molla, Mai Furukawa, Ikki Tateishi, Hideyuki Katsumata, Tohru Suzuki, Satoshi Kaneco.** PHOTOCATALYTIC DEGRADATION OF FENITROTHION IN WATER WITH TiO₂ UNDER
- Mosaffa, L. 2002 .** Investigation of residues of thiometone and redomyl toxins in cucumber using chromatographic method. Master's thesis . Isfahan University of Technology .
- Schulman I, Throop D (2013)** Photocatalytic oxidation for the removal of chlorpyrifos from aqueous solution. BSc project, University of Nova Gorica, 111 pp.
- Santiago, D. E., Estevez, M. R. E., Gonzalez, G. V., Arana, J., Diaz, O. G and Rodriguez, D** Photocatalytic treatment of water containing imazalil using an immobilized TiO₂ photoreactor. *Applied Catalysis A: General*, 2015, 498 (2015), 1–9.
- SOLAR IRRADIATION.** *Water Conservation and Management (WCM)* 2(2) (2018) 01-05.
- Yadegariyan, L., Moatar, F., Morovati, M and Riyazi, Z.** Determination of residual amount of organophosphorus toxins in apple cold storage of Urmia region. *Quarterly Journal of Environmental Science and Technology*, 2002, Volume 4, Number 4, pp. 42-25.

The effect of ultraviolet rays on the degradation and removal of metasystox and fenitrothion pesticides from pistachio crop

A. Pejman¹, S. Imani^{*2}, H. Ostovan³, SH. Hesami³

1- Department of Agricultural Entomology, Fars Science and Research Branch, Islamic Azad University, Shiraz ,Iran, Department of Agricultural Entomology, shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz ,Iran

2-Department of Agricultural Entomology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran

3-Department of Agricultural Entomology, shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz ,Iran

Abstract

Pistachio is one of the most important agricultural products of the country. It is extremely important and accounts for about 81 percent of the country's non-oil revenues. In this study, the degradation of two pesticides, metacystox and fenitrothion was investigated by ultraviolet radiation. These three pesticides are commonly used in a wide range in pistachio gardens in the country. One of the most important agricultural and plant protection tasks is to produce safe crops with residual pesticides below the MRL level. The aim of this study was to investigate the effect of UV radiation combined with the photocatalytic effect of titanium dioxide and hydrogen peroxide on the degradation of these two pesticides in pistachio products.

The samples were extracted by LLE method and determined by GC-MS. Exposure times were 30, 60, 120 and 300 minutes.

The results showed that the highest percentage of degradation of pesticides was related to metasystox and affected by UV / H₂O₂ at 38.5%. The optimum time in all trials was 300 min. UV irradiation alone at 300 min time on metasystox and fenitrothion in pistachio reduced the toxin by 24/2 and 17/1, respectively.

Experiments showed that degradation of the studied toxins was possible using UV irradiation and the destructive effect of UV on chemical structures was proved in experiments. Therefore, UV radiation in a specific dose can remove residues of pistachio pesticides. Combined with UV agents, hydrogen peroxide and titanium dioxide can more effectively remove contamination from agricultural products.

Keywords: Pistachio, Pesticides, poison, metasystox and fenitrothion

* Corresponding Author, E-mail: imanisohrab@yahoo.com

Received: 8 Mar. 2021 – Accepted: 10 Jun. 2021